

ΕΝ ΒΥΖΑΝΤΙΑΚΟΝ ΕΠΩΝΥΜΟΝ

Ἐν τῇ Sigillographie del' Empire Byzantin (σελ. 653) ἐδημοσιεύθη ὑπὸ G. Schlumberger μολυβδίνη βυζαντιακῆ σφραγίς, διαμέτρου 00,17, ἔχουσα ἐπὶ μὲν τῆς ἐμπροσθίας ὄψεως προτομὴν κατενώπιον τοῦ ἁγίου Νικολάου, ἐπὶ δὲ τῆς ὀπισθίας τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν.

† ΚΕ ΡΘ
 ΝΙΚΟΛΑΩ
 ΡΕCΤΑΡΧ
 ΤΩΔΡΟ
 CINI

† Κ(ύρι)ε β(οή)θ(ει)
 Νικολάω
 βεστάρχ(η)
 τῷ Δρο-
 σίνι.

Ὁ Schlumberger χρονολογικῶς θέτει τὴν σφραγίδα εἰς τὴν 11^{ην} ἢ 12^{ην} ἑκατονταετηρίδα, φαίνεται ὅμως πιθανώτερον ὅτι αὕτη ἀνήκει εἰς τὴν 12^{ην}. Τὸ ἐπώνυμον τοῦ βεστάρχου Νικολάου, συμπληροῖ ὁ Schlumberger: *Δροσινί(ω)*, ἀλλ' ἐκ τῆς εἰκόνης τῆς σφραγίδος, ἦν δημοσιεύει οὗτος, δὲν φαίνεται πιθανὴ ἢ τοιαύτη συμπλήρωσις, διότι ἐν τέλει τοῦ τελευταίου στίχου δὲν ὑπάρχει χώρος δι' ἄλλο γράμμα, ἐπομένως ἡ ἀνάγνωσις ΔΡΟΣΙΝΙ, ὡς ἔχει ἐν τῇ σφραγίδι τὸ ἐπώνυμον, εἶναι ἀσφαλές· ἐτέθη δηλαδὴ ἐν τέλει τῆς λέξεως I ἀντὶ Η, εἴτε ἐξ ἀβλεψίας τοῦ χαρακτοῦ τοῦ βουλλαωτηρίου, εἴτε δι' ἔλλειψιν χώρου. Τὸ τοιοῦτον συμβαίνει συχνότατα εἰς τὰς βυζαντιακὰς ἐκ μολύβδου σφραγίδας. Ἄλλως τε καὶ ἂν δεχθῶμεν ὅτι ὁ ἀρχικὸς τύπος τοῦ ἐπωνύμου ἦτο *Δροσίνιος*, τοῦτο δὲν ἀποκλείει καὶ τὸν δημόδη τύπον *Δροσίνης* ἥδη κατὰ τὴν 12^{ην} ἑκατονταετηρίδα, ὡς συμβαίνει καὶ εἰς ἄλλα ἐπώνυμα ἐπὶ σφραγίδων, ἐν αἷς ἀνευρίσκομεν κατὰ τὴν αὐτὴν περίπτου ἐποχὴν τὸν τύπον *Βρυέννης* παρὰ τὸ *Βρυέννιος*, *Ἀρταβάνης* παρὰ τὸ *Ἀρταβάνιος*, *Ἀσάνης* παρὰ τὸ *Ἀσάνιος* κτλ.

Ἐκ τῆς ἀνωτέρω σφραγίδος ἐξάγεται ὅτι τὸ καὶ νῦν σωζόμενον ἐν Ἑλλάδι ἐπώνυμον *Δροσίνης*, εἶναι βυζαντιακῆς προελεύσεως, ὡς καὶ τὰ παραπλήσια *Δρόσος* καὶ *Δροσινός*, αἵτινα ὡσαύτως ἀνευρίσκομεν, πλὴν ἄλλων πηγῶν καὶ εἰς βυζαντιακὰς ἐκ μολύβδου σφραγίδας τῆς 12^{ης} καὶ 13^{ης} ἑκατονταετηρίδος.